

ЦРНА ГОРА
ОПШТИНА БЕРАНЕ
Главни администратор
Број: 03-042/25- 37
Беране, 29.04.2025. године

Главни администратор општине Беране рјешавајући по жалби Г. Ж. из Берана, бр. 06-340/24-308/13 од 22.04.2025. године изјављеној против рјешења Секретаријата за финансије и економски развој општине Беране бр. 06-340/24-308/11 од 03.04.2025. године, на основу члана 77 Закона о локалној самоуправи („Сл.лист ЦГ“ бр. 02/18 и 34/19) и члана 128 Закона о управном поступку („Сл.лист ЦГ“ бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) доноси:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Жалба се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Секретаријата за финансије и економски развој општине Беране бр. 06-340/24-308/11 од 03.04.2025. године, укида се одобрење Секретаријата за привреду, развој и финансије бр. 04-778 од 14.08.2000. године, на основу кога је предузетник Г. Ж. из Берана обављао дјелатност у угоститељском објекту кафе бар „Ф.“ у Беранама, у ул. Душана Вујошевића бр. Одобрење престаје да важи 23.04.2024. године.

Благовремено изјављеном жалбом жалилац побија нападнуто рјешење због повреде правила поступка, непотпуно и неправилно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног права и углавном наводи да је исто незаконито. Истиче да поступајући орган није имао у виду чињеницу да је за упис у регистар предузетника угоститељске дјелатности потребно било доставити Увјерење о здравственом стању које је жалилац посједовао и које је издато 07.08.2000. године као и увјерење Центра за социјални рад Општина Беране и Андријевица бр. 01-1923 од 07.08.2000. године. Даље истиче да остаје нејасно како јавноправни орган приликом уписа у регистар узима у обзир увјерење о здравственом стању и увјерење о пословној способности, док приликом поступка брисања не узима у обзир. Надаље, рјешењем Фонда ПИО недвосмислено је утврђен потпуни губитак радне способности код жалиоца почев од 28.01.2019. године, па се у ставу 2 побијаног рјешења не може навести да одобрење престаје да важи 23.04.2024. године већ мора стјати датум 28.01.2019. године. Даље наглашава да губитак радне способности представља основ за престанак радног односа сходно чл. 164 став 1 тачка 2 Закона о раду.

У коначном предлаже да Главни администратор општине Беране преиначи ожалбено рјешење на начин да у ставу 2 стог стоји да одобрење престаје да важи 28.01.2019. године или да поништи побијано рјешење и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Главни администратор је размотрio жалбу, предметно рјешење и списе предмета и утврдио да је поступак који је претходио доношењу оспореног рјешења проведен у складу са правилима поступка, чињенично стање је правилно и потпуно утврђено и на исто је правилно примијењен одговарајући материјални пропис. У ожалбеном рјешењу дати су јасни и основани разлози који наводима жалбе нису доведени у питање.

Одредбом чл. 93 став 4 Закона о туризму и угоститељству ("Службени лист Црне Горе", бр. 02/18, 04/18, 13/18, 25/19, 67/19, 76/20, 130/21) прописано је да је о привременом или трајном престанку обављања угоститељске дјелатности угоститељ дужан да Министарство, односно надлежни орган локалне управе који је издао одобрење за обављање угоститељске дјелатности, односно рјешење о упису у Централни туристички регистар, обавијести три дана прије, а најкасније даном привременог или трајног престанка обављања угоститељске дјелатности, односно поновног отпочињања обављања угоститељске дјелатности, док став 5 истог члана прописује да ће у случају трајног престанка обављања дјелатности Министарство, односно надлежни орган локалне управе укинути одобрење за обављање угоститељске дјелатности односно рјешење о упису у Централни туристички регистар.

Побијаним рјешењем Секретаријата за финансије и економски развој општине Беране бр. 06-340/24-308/11 од 03.04.2025. године, укидено је одобрење Секретаријата за привреду, развој и финансије бр. 04-778 од 14.08.2000. године, на основу кога је предузетник Г. Ј. из Берана обављао дјелатност у угоститељском објекту кафе бар „Б“ у Беранама, у ул. Душана Вујошевића бр. Одобрење престаје да важи 23.04.2024. године.

Из списка предмета произилази да је жалилац обавијестио Секретаријат за финансије и економски развој општине Беране, актом бр. 06-340/24-308 од 23.04.2024. године, да закључно са тим даном трајно престаје са обављањем угоститељске дјелатности у угоститељском објекту кафе бар „Б“ у Беранама, те да је поступајући Секретаријат, рјешењем бр. 06-340/24-308/1 од 24.04.2024. године, укинуо одобрење Секретаријата за привреду, развој и финансије бр. 04-778 од 14.08.2000. године по основу кога је жалилац обављао дјелатност, које је престало да важи даном подношења обавјештења- 23.04.2024. године. Поступајући по жалби жалиоца Главни администратор општине Беране почињшио је предметно рјешење због повреде правила поступка из чл. 14 ЗУП-а, након чега је првостепени јавноправни орган, у поновном поступку, донио побијано рјешење.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно је поступио првостепени јавноправни орган када је уважио обавјештење странке о престанку обављања дјелатности и донио побијано рјешење. Примједба жалиоца да је нејасно како јавноправни орган приликом уписа у регистар узима у обзир увјерење о здравственом стању и увјерење о пословној способности, док приликом поступка брисања исто не узима у обзир, није од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари. Наиме, сходно цитираном чл. 93 Закона о туризму и угоститељству, здравствено стање није прописано као разлог престанка обављања дјелатности, већ је за престанак довољно само подношење обавјештења од стране странке. Дакле, довољно је да странка обавијести надлежни јавноправни орган да престаје са обављањем дјелатности, без навођења разлога за престанак, након чега је орган дужан да рјешењем утврди престанак обављања дјелатности.

Надаље, није спорно да је жалиоцу Рјешењем Фонда ПИО Црне Горе бр. 2044010102125/001 од 05.02.2019. године утврђен потпуни губитак радне способности почев од 28.01.2019. године. Међутим ова чињеница није од утицаја у конкретном предмету, јер се ради о два различита института – губитку радне способности и престанку обављања дјелатности. Насупрот тврђњи жалиоца, из списка предмета неспорно се изводи закључак да се у предметном објекту кафе бар „Б“ и након 28.01.2019. године обављала угоститељска дјелатност. Ово се може закључити увидом у акт Министарства туризма ЦГ-Одјека за туристичку инспекцију бр. UPIN 01-717/25-сл од 20.03.2025. године из ког се види да су туристички инспектори, приликом вршења контроле рада у објекту кафе бар „Б“ издали два прекрајна налога, због неиздавања фискалних рачуна и конзумације дуванских производа и то дана 06.05.2022. године и 07.04.2023. године. Надаље, из акта Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-492/25-274 од 13.03.2025. године да се закључити да је обveznik Г. Ј. из Берана

Ж... на име обављања угоститељске дјелатности у кафе бару „Б...“ задуживан по основу накнаде приступ с пута коју је измирио, као и да је измирио обавезе по достављеним пријавама по основу приреза порезу на доходак физичких лица. Код Привредног суда ЦГ такође се водио поступак против жалиоца у предмету П.бр. ... за обавезе које су настале у периоду послије губитка радне способности.

Из свега наведеног неспорно се закључује да се у кафе бару „Б...“ предузетнику Ж... Г... и након утврђеног губитка радне способности истог обављала регистрована угоститељска дјелатност, те првостепени јавноправни орган, ни у ком случају, ретроактивно није могао донијети рјешење о престанку обављања дјелатности на дан 28.01.2019. године, како жалилац у жалби предлаже.

Без утицаја је и навод жалиоца да губитак радне способности по Закону о раду представља основ за престанак радног односа, будући да у конкретном није у питању престанак радног односа већ престанак обављања дјелатности.

У коначном, по налажењу овог органа а имајући у виду напријед указано, правилно је првостепени јавноправни орган поступио доношењем побијаног рјешења и за своју одлуку дао јасне и ваљане разлоге које овај орган у цјелости прихвата.

Овај орган је цијенио и остale наводе из жалбе жалиље али је имајући у виду напријед изложено нашао да нијесу могли утицати на другачије рјешавање ове управне ствари, те је са изложеног а на основу чл. 126 став 4 Закона о управном поступку („Сл.лист ЦГ“ бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) одлучено као у диспозитиву рјешења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог рјешења није допуштена жалба али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда ЦГ у року од 20 дана од дана пријема рјешења.

